

ประกาศ
ใช้สนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์
ระหว่างประเทศไทย กับ สวิตเซอร์แลนด์

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่สนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์ ระหว่างประเทศไทยกับสวิตเซอร์แลนด์
ซึ่งได้ลงนามกันณเบอรน์ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๐ มีบทในข้อ ๑๕ ว่า
จะได้เริ่มใช้ตั้งแต่วันแลกเปลี่ยนสัตยาบันเป็นต้นไป และ

โดยที่สัตยาบันของทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนกันณเบอรน์ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน
พุทธศักราช ๒๔๘๑.

ฉะนั้น สนธิสัญญานี้ จึงเป็นอันใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๑
เป็นต้นไป.

อนึ่ง มีหนังสือสัญญาประกอบสนธิสัญญา ซึ่งพึงประกาศด้วย คือ :

โปรโตคอลสุดท้าย.

ประกาศมาณแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาล
ปัจจุบัน.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) พ.อ. พหลพลพยุหเสนา.

นายกรัฐมนตรี.

(คำแปล)*

สนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์
ระหว่าง
ประเทศไทย กับ สวิตเซอร์แลนด์

พระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย

และ

คณะมนตรีสหพันธรัฐสวิส

มีความปรารถนาเท่าเทียมกันในอันจะยังความสัมพันธ์ทางไมตรี และความเข้าใจอันดีซึ่งผูกพันรัฐทั้งสองอยู่โดยผาสุกนั้นให้มั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น และตระหนักว่าการตรวจแก้สนธิสัญญาซึ่งได้ยุติกันแต่ก่อนระหว่างประเทศทั้งสองน่าจะช่วยให้สำเร็จผลอันนี้,

จึงได้ตกลงดำเนินการตรวจแก้เช่นว่านี้ โดยอาศัยหลักแห่งการด้อยที่ด้อยปฏิบัติต่อกันและหลักความเป็นธรรม,

และเพื่อการนี้ ได้แต่งตั้งผู้ชำนาญเต็ม คือ :

ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย:

พระพหิทธานุกร อัครราชทูตไทยในสวิตเซอร์แลนด์,

ฝ่ายคณะมนตรีสหพันธรัฐสวิส:

มองซีเออร์ จูเซปเป มอตตา ประธานาธิบดีแห่งสมาพันธ์

เจ้ากระทรวงการเมืองสหพันธ์,

ผู้ซึ่ง เมื่อได้ส่งหนังสือมอบอำนาจเต็มให้แก่กันและกันและได้ตรวจเห็นว่าเป็นไปตามแบบที่ตีและถูกต้องแล้ว ได้ทำความตกลงกันเป็นข้อๆ ดังต่อไปนี้:

ข้อ ๑.

จะให้มีสันติภาพเป็นนิจและมิตรภาพเป็นนิรันดระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสมาพันธ์สวิส คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะเข้ามา เดินทางและมีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตต์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ประกอบพาณิชย์และอุตสาหกรรม แสวงการศึกษาและค้น

* สนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์ ระหว่างประเทศไทยกับสวิตเซอร์แลนด์ พิมพ์ที่โรงพิมพ์ “บางกอกไทมส์”
จำกัด มีนาคม ๒๔๘๒.

คว้าวิทยาาสตร์ทุกอย่าง กระทำการค้าขายผลิตภัณฑ์และสิ่งของทุกอย่างที่ค้าขายได้โดยชอบด้วยกฎหมาย บำเพ็ญการศาสนา การศึกษาอบรมและการกุศล ถือกรรมสิทธิหรือเช่าและยึดถือโรงเรียน โรงหัตถกรรม คลังสินค้าและโรงงาน ใช้ตัวแทนทั้งปวงตามที่ตนเลือกสรรเช่าที่ดินเพื่อการเป็นถิ่นที่อยู่ พาณิชย อุตสาหกรรม การศาสนา การกุศลและการอื่น ๆ ที่ชอบด้วยกฎหมาย กับทั้งเพื่อตั้งสุสาน และโดยทั่วไป ก็กระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องหรือจำเป็นแก่การพาณิชยโดยเงื่อนไขอย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งรัฐดินที่อยู่เพียงเท่าที่กฎหมายท้องถิ่นอนุญาตและโดยเงื่อนไขอย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

ในอาณาเขตต์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง จะไม่ต้องถูกบังคับด้วยภาระอุดหนุน ภาษีหรือค่าภาระใด ๆ นอกจากหรือยิ่งกว่าที่บังคับแก่คนชาติแห่งรัฐดินที่อยู่.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อุปโภคความคุ้มครองและความมั่นคงเป็นเงื่อนไข ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับตัวตนและทรัพย์สินของตน และในการนี้ จะได้รับประโยชน์แห่งสิทธิและเอกสิทธิอย่างเดียวกับที่ให้หรือจะได้ให้แก่คนชาติแห่งรัฐดินที่อยู่ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติที่คนชาติซึ่งกล่าวหนหลังต้องบังคับ.

แต่ทว่า จะได้รับยกเว้น ในอาณาเขตต์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งจากการรับราชการทหารที่บังคับ ไม่ว่าทางบก ทางทะเลหรือทางอากาศ ไม่ว่าในกองทัพบกประจำ กองรักษาการแห่งชาติหรือมิลิเชีย และจากภาระอุดหนุนใด ๆ ไม่ว่าเป็นเงินหรือเป็นของซึ่งตั้งบังคับแทนการรับราชการทหารด้วยตนเอง กับทั้งจากการกักขังใด ๆ ที่บังคับและจากภาระอุดหนุนราชการทหารใด ๆ ในยามสันติภาพก็ดีและในยามสงครามก็ดี จะถูกบังคับด้วยการเรียกเพื่อราชการทหาร ก็เฉพาะแต่ที่บังคับแก่คนชาติพื้นเมือง และต่างฝ่ายต่างจะได้มีสิทธิรับค่าทำขวัญซึ่งให้แก่คนพื้นเมืองโดยกฎหมายที่ใช้อยู่ในประเทศแต่ละฝ่าย อนึ่ง ในการที่ว่ามานี้ คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะไม่ถูกประติบัติ ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งในทางที่คินน้อยกว่าที่กระทำหรือจะได้กระทำแก่คนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อุปโภคเสรีภาพเต็มที่ ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง ในการเชื่อถือโดยบริสุทธิ์ใจและโดยเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ และข้อบังคับแห่งประเทศพื้นเมือง จะได้อุปโภคสิทธิประกอบพิธีกรรมสักการบูชาจะเป็นการจะเพาะเอกชนหรือเป็นการสาธารณะก็ตาม.

ในการท่งป่วงที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรม อาชีพและวิชาชีพคนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อยู่ในฐานะ ตลอดจนท้าวอาณาเขตต์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง อย่างเดียวกันกับคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าต้องด้อยที่ด้อยปฏิบัติต่อกัน อีกประการหนึ่ง จะได้มีสิทธิที่จะได้มาและครอบครองและจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ทุกอย่างตามบทกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในประเทศดินที่อยู่ในส่วนการได้มา การครอบครอง การจำหน่ายสังหาริมทรัพย์นั้น คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อุปโภคผลประติบัติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นการด้อยที่ด้อยปฏิบัติต่อกัน.

ในที่สุด ย่อมมีเสรีภาพทุกประการที่จะนำเงินที่ขายทรัพย์สินของตนได้หรือ โดยทั่วไป ก็สิ่งซึ่งเป็นของตนออกไป โดยไม่ต้องอยู่ในบังคับแห่งเงื่อนไขหรือภาระใด ๆ นอกจากหรือยิ่งกว่าที่บังคับ ในพฤติการณ์อย่างเดียวกัน แก่คนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

ข้อ ๒.

เกศสถาน คลังสินค้า โรงหัตถกรรมและโรงงานและสถานที่อื่นใดของคนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในอาณาเขตต์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและทรัพย์สินทั้งปวง ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับภูมิลำเนาหรือพาณิชย์นั้น จะได้เป็นที่คุ้มเกรง ไม่พึงยอมให้ดำเนินการเข้าตรวจหรือค้นในสถานที่ดังกล่าวแล้ว หรือสอบคุหรือตรวจสมุกระตากเอกสารหรือบัญชี เว้นแต่จะกระทำตามเงื่อนไขและแบบที่บัญญัติไว้โดยกฎหมาย กฎและข้อบังคับอันจะพึงใช้แก่คนชาติแห่งรัฐดินที่อยู่.

ข้อ ๓.

มิให้อัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตราขึ้นหรือคงไว้ซึ่งข้อห้ามหรือข้อจำกัดการนำของเข้าหรือออกอันมีกำเนิดมาจากหรือมีปลายทางไปยังอาณาเขตต์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมิได้ใช้ ในพฤติการณ์เช่นเดียวกัน แก่การนำสิ่งของใด ๆ อันคล้ายคลึงกันเข้า หรือออกอันมีกำเนิดมาจากหรือมีปลายทางไปยังประเทศภายนอก เมื่ออัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใด

ฝ่ายหนึ่งก่อนข้อห้ามหรือข้อจำกัดว่าด้วยการนำเข้าหรือออก แม้เป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์แก่สิ่งของแห่งประเทศภายนอก สิ่งของอันคล้ายคลึงกันอันมีกำเนิดมาจากหรือมีปลายทางยังภาคีอีกฝ่ายหนึ่งก็จะได้รับประโยชน์นั้น ๆ ในพฤติการณ์เช่นเดียวกัน โดยทันทีและโดยไม่มีเงื่อนไข ในกรณีที่มีส่วนกำหนดหรือส่วนกฎเกณฑ์หรือข้อจำกัดปริมาณการนำส่งของที่ต้องจำกัดนำเข้าหรือออกในรูปใด ๆ ก็ดี อัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายรับสัญญาว่าในการแบ่งสรรปริมาณสินค้าที่ต้องจำกัดซึ่งยอมให้นำเข้าหรือนำออกได้นั้น จะได้ให้ส่วนที่เป็นธรรมแก่การนำเข้าหรือออกอันมีกำเนิดมาจากหรือมีปลายทางไปยังอาณาเขตต์ของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง.

บทกำหนดใด ๆ แห่งสนธิสัญญานี้ มิให้ตีความในทางจำกัดสิทธิของอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายในอันจะตราบัญญัติ ตามเงื่อนไขที่ตนเห็นสมควรและตามหลักแห่งการไม่เลือกปฏิบัติในข้อดังต่อไปนี้:

(๑) ข้อห้าม ข้อจำกัดหรือข้อบังคับเพื่อใช้กฎหมายการตำรวจหรือการรักษารวมทั้งกฎหมายที่ห้ามหรือจำกัดการนำเข้า การนำออกหรือการขายอัลกอฮอล์หรือเครื่องดื่มที่มีอัลกอฮอล์หรือฝิ่น ใบโคคา และวัตถุที่แปรมาจากสิ่งนั้น ๆ และยาเสพติดมีเมาใด ๆ อื่น กับทั้งกฎหมายอื่นใดว่าด้วยสิ่งของซึ่งกฎหมายพื้นเมืองห้ามหรือจำกัดการผลิต การบริโภค การขายหรือการขนส่งภายใน;

(๒) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดว่าด้วยการพาณิชย์หรือการไปมาค้าขายอาวุธและยุทธภัณฑ์ และ ในพฤติการณ์มิใช่ธรรมดา สัมภาระอื่นใดที่จำเป็นแก่การสงคราม ทั้งนี้ เป็นที่เข้าใจกันที่ว่าอัครภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่าย ในกรณีที่ต้องผูกพันอยู่ในการสงคราม จะใช้ข้อจำกัดใด ๆ แก่การนำเข้าหรือออกซึ่งอาจจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งชาติ ก็ได้;

(๓) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดที่จำเป็นแก่ความมั่นคงหรือสุขภาพแห่งชาติ หรือสาธารณะ หรือเพื่อคุ้มครองชีวิตสัตว์หรือพืชจากโรคและโรคร้ายหรือเพื่อป้องกันความสูญพันธุ์;

(๔) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดว่าด้วยสิ่งของซึ่ง ในการผลิตหรือพาณิชย์ เป็นหรือต่อไปจะได้เป็นวัตถุดิบแห่งการผูกขาดซึ่งรัฐเป็นผู้ประกอบหรือควบคุม.

ในส่วนการผ่านแดนแห่งสินค้า ซึ่งมีต้นทางมาจากหรือมีปลายทางไปยังอาณาเขตที่
แห่งอัครภคิผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยผ่านอาณาเขตของภคิอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ภคิผู้ทำ
สัญญาจะได้ใช้บทแห่งอนุสัญญาและข้อบัญญัติว่าด้วยเสรีภาพการคมนาคม ซึ่งลงนามกัน
ณบาร์เซโลนา เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ค.ศ. ๑๙๒๑.

ข้อ ๔.

คนชาติแห่งอัครภคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายย่อมขึ้นศาลยุติธรรมของภคิอีกฝ่ายหนึ่ง
เพื่อเรียกร้องและป้องกันสิทธิของตนได้โดยปลอดอุปสรรค และย่อมมีเสรีภาพ เท่าเทียมกัน
กับคนชาติแห่งรัฐถิ่นที่อยู่และคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง ในอันจะเลือกและใช้
นักกฎหมาย ทนายความและผู้รับมอบฉันทะซึ่งมอบหมายให้เรียกร้องและป้องกันสิทธิของ
ตนต่อศาลนั้น ๆ.

มิให้ทั้งเงื่อนไขหรือข้อผูกพันใด ๆ บังคับแก่คนชาติแห่งอัครภคิผู้ทำสัญญาฝ่ายใด
ฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับการขึ้นศาลยุติธรรมของอีกฝ่ายหนึ่งดังกล่าวแล้ว ซึ่งมีได้ใช้แก่คนชาติแห่ง
รัฐถิ่นที่อยู่หรือคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

ข้อ ๕.

สังคมหุ้นหรืออื่น ๆ กับทั้งสมาคมซึ่งได้จัดตั้งขึ้นแล้วหรือจะได้จัดตั้งขึ้นภายหลัง
ตามกฎหมายแห่งอัครภคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายนั้น ย่อมได้รับอนุญาต ในอาณาเขตของ
ภคิอีกฝ่ายหนึ่ง ในอันจะใช้สิทธิและดำเนินคดีในศาลยุติธรรม ไม่ว่าในฐานะโจทก์หรือ
จำเลย โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามกฎหมายของภคิอีกฝ่ายหนึ่งนั้น.

โดยมีเงื่อนไขสงวนว่าต้องเป็นการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน มิให้ทั้งเงื่อนไขหรือข้อ
ผูกพันใด ๆ บังคับแก่สังคมหุ้นหรืออื่น ๆ กับทั้งสมาคมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายแห่งอัครภคิ
ผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายในส่วนที่เกี่ยวกับการขึ้นศาลยุติธรรมของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีได้ใช้แก่
สังคมหุ้นหรืออื่น ๆ กับทั้งสมาคมแห่งชาติพื้นเมืองหรือชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

สังคมและสมาคมดังกล่าวแล้วนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการของตน จะได้อุปโภคสิทธิ
ที่จะตั้งสาขา และในส่วนที่เกี่ยวกับการราชการ จะได้อุปโภคผลประโยชน์ที่เป็นการอนุเคราะห์
ไม่น้อยกว่าที่ให้แก่สังคมและสมาคมแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

อีกประการหนึ่ง สังคมและสมาคมทั้งกล่าว่าแล้วนั้น เมื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติและกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในประเทศพื้นเมือง จะได้มีสิทธิที่จะได้มาและครอบครองและจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ทุกอย่างในส่วนที่เกี่ยวกับการได้มา การครอบครองและการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์กับทั้งสิทธิประกอบการพาณิชย์และอุตสาหกรรมชนิดต่าง ๆ นั้น สังคมและสมาคมทั้งกล่าว่าแล้วซึ่งมีสัญชาติแห่งอัครภาคิผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้น จะได้รับผลประโยชน์แห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นการถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน.

ข้อ ๖.

คนชาติแห่งอัครภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้อุปโภคผลประโยชน์ ในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง เท่าเทียมกันทุกประการกับคนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง ในการทั้งปวงที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมผ่านแดน ค่าคลังสินค้า ความสะดวกต่าง ๆ การตรวจและการที่ราคาสินค้าและการคีนอากร.

ข้อ ๗.

เป็นที่ตกลงกันว่า พิกัดอัตราศุลกากรอันจะพึงใช้แก่ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติหรือประกิจธุรกรรมแห่งอัครภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายซึ่งนำเข้ามาในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่งนั้น จะได้กำหนดให้เป็นระเบียบโดยกฎหมายภายในแห่งประเทศที่นำเข้ามา.

อัครภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายยอมรับผูกพันว่า ในการทั้งปวงที่เกี่ยวกับจำนวนและการเก็บพิกัดอัตราศุลกากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการนำของเข้าหรือออกทุกชนิดนั้น จะได้ให้ประโยชน์แก่คนชาติหรือสินค้าของอีกฝ่ายหนึ่งในความอนุเคราะห์ เอกสิทธิหรือความคุ้มกันใด ๆ ที่ให้หรือจะให้ได้ต่อไปแก่คนชาติหรือสินค้าแห่งรัฐอื่นใด โดยไม่คำนึงว่ารัฐอื่นใดนั้นจะได้รับผลประโยชน์เช่นนั้นโดยเป็นการให้เปล่าหรือเป็นการตอบแทนการถ้อยที่ถ้อยทดแทนกันก็ตาม.

ข้อ ๘.

คนชาติแห่งอัครภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้มีสิทธิ ในอาณาเขตต์ของภาคิอีกฝ่ายหนึ่ง อย่างเดียวกันกับคนชาติพื้นเมืองในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิบัตรการนิมิต เครื่องหมายการ

ประคิษฐกรรมหรือการพาณิชย์ ชื่อการพาณิชย์ แบบแผนและตัวแบบและสิทธิออกแบบ
วรรณกรรมและศิลปกรรม โดยมีข้อสงวนว่าต้องปฏิบัติตามแบบพิธีซึ่งบัญญัติไว้โดยกฎหมาย
ตลอดทั้งการทั้งปวงที่เกี่ยวกับการห้ามมิให้กระทำการแข่งขันโดยไม่เป็นธรรม.

ข้อ ๘.

การต่าง ๆ ซึ่งในอาณาเขตต์ของอัครราชผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตัดพันการ
ผลิต การประคิษฐหรือการใช้ผลิตภัณฑ์บางอย่าง เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ จังหวัด ตำบลหรือ
องค์การบรรษัทนั้น สำหรับผลิตภัณฑ์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งมิให้เป็นภาระที่ยิ่งหรือหนักกว่า
สำหรับผลิตภัณฑ์แห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

ข้อ ๑๐.

อัครราชผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายจะแต่งตั้งกงสุลใหญ่ กงสุล รองกงสุลหรือเจ้าพนักงาน
หรือตัวแทนกงสุลอื่น ๆ ให้มีถิ่นที่อยู่ในเมือง และเมืองท่าในอาณาเขตต์ของอีกฝ่ายหนึ่ง ที่
อนุญาตให้เจ้าพนักงานเช่นเดียวกันแห่งภูวอื่น ๆ มีถิ่นที่อยู่ ก็ได้.

แต่ทว่า เจ้าพนักงานและตัวแทนกงสุลเช่นว่านี้จะเข้าปฏิบัติงานการได้ก็ด้วยความ
เห็นชอบและยินยอมแห่งรัฐบาลที่ตนถูกส่งไปประจำ.

โดยมีเงื่อนไขว่าเป็นการด้อยที่ด้อยปฏิบัติต่อกัน จะได้รับอนุญาตให้ใช้อำนาจทั้ง
ปวงและอุปโภคเกียรติยศ เอกสิทธิ ความมกเว้นและความคุ้มกันใด ๆ ทุกอย่างซึ่งให้หรือ
จะได้ให้แก่เจ้าพนักงานกงสุลแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

ข้อ ๑๑.

เมื่อคนชาติแห่งอัครราชผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงในอาณาเขตต์ของอีกฝ่าย
หนึ่ง โดยมีได้ทั้งทายาทที่ใครรู้จักหรือผู้จัดการพินัยกรรมซึ่งตนได้แต่งตั้งไว้ เจ้าหน้าที่ฝ่าย
ท้องถิ่นผู้มีอำนาจจะต้องแจ้งความในทันทีแก่เจ้าพนักงานกงสุลที่ใกล้ชิดที่สุดแห่งชาติเจ้าสังกัด
ของผู้ตาย เพื่อจะได้แจ้งความไปยังผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยทันที.

เมื่อคนชาติแห่งอัครราชผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงในอาณาเขตต์ของอีกฝ่าย
หนึ่ง โดยมีได้ทั้งผู้ใดไว้ในถิ่นที่ตายลงซึ่งพึงอนุญาตตามกฎหมายแห่งประเทศของตนให้เข้า

รักษาและจัดการทรัพย์สินมรดก การพิทักษ์รักษาและจัดการทรัพย์สินมรดกนั้น จะมอบให้แก่เจ้าพนักงานกงสุลผู้มีอำนาจแห่งรัฐเจ้าสังกัดของผู้ตาย ก็ได้ ถ้าปฏิบัติตามแบบพิธีที่จำเป็นและปฏิบัติตามกระบวนการวิธีและข้อจำกัด ซึ่งบัญญัติโดยกฎหมายแห่งประเทศที่ทรัพย์สินของผู้ตายตั้งอยู่.

บทที่ว่ามานี้ให้ใช้ ในกรณีที่คนชาติแห่งอัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายลงนอกอาณาเขตของอีกฝ่ายหนึ่งแต่มีทรัพย์สินอยู่ในอาณาเขตต้นนั้นโดยมิได้ทิ้งบุคคลผู้ใดไว้ในอาณาเขตต้นนั้นซึ่งพึงมีอำนาจให้เข้ารักษาและจัดการทรัพย์สินมรดกด้วย.

ข้อ ๑๒.

บทแห่งสนธิสัญญานี้ว่าด้วยผลประโยชน์แห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ซึ่งนั้น มิให้ใช้แก่ :

- ๑) อาณาประโยชน์ที่ให้หรือจะให้ได้ให้แก่รัฐใกล้เคียงเพื่อให้ความสะดวกแก่การไปมาค้าขายชายแดน;
- ๒) อาณาประโยชน์ที่ให้หรือจะให้ได้ให้แก่รัฐภายนอก โดยอาศัยความตามสหภาพศุลกากร;
- ๓) อาณาประโยชน์ที่ให้หรือจะให้ได้โดยอาศัยความตกลงเฉพาะราย แก่รัฐภายนอกเพื่อหลีกเลี่ยงกรณีเก็บภาษีสองซ้ำหรือเพื่อจัดประกันการถ้อยที่ถ้อยคัมครองการรักษากร;
- ๔) อาณาประโยชน์ที่ให้หรือจะให้ได้ให้แก่รัฐใกล้เคียงเกี่ยวกับการเดินเรือหรือใช้ทางน้ำเขตแดนซึ่งไม่มีการคมนาคมกับทะเล.

ข้อ ๑๓.

อัครภาคีผู้ทำสัญญาดกลงกันว่าข้อพิพาทใด ๆ ซึ่งหากจะเกิดขึ้นระหว่างกันและกันเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บทหนึ่งบทใดแห่งสนธิสัญญานี้^๕ เมื่อภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขอร้อง ก็ให้เสนอเพื่ออนุญาโตตุลาการวินิจฉัย และรับสัญญาว่าจะยอมรับนับถือคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการว่าเป็นข้อผูกพัน.

สุภาอนุญาโตตุลาการ ซึ่งจะได้อธิบายข้อพิพาทนั้น ได้แก่ศาลประจำยุติธรรมระหว่างชาติณะกรุงเฮก เว้นแต่ ในกรณีนี้จะพะวราย อัครภาคีผู้ทำสัญญาจะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น.

ข้อ ๑๔.

สนธิสัญญานี้ให้คงใช้อยู่เป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ใช้.

ในกรณีที่อัครภาคีผู้ทำสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมิได้แจ้งเจตนาเลิกสิบสองเดือนก่อน สิ้นกำหนดห้าปีดังกล่าวแล้ว สนธิสัญญานี้จะได้คงเป็นข้อผูกพันต่อไปจนกว่าจะสิ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในสองฝ่ายนั้นจะได้บอกเลิก.

ข้อ ๑๕.

สนธิสัญญานี้จะได้รับสัตยาบันและสัตยาบันทั้งสองฝ่ายจะได้แลกเปลี่ยนกันณะเบอร์น โดยเร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ และจะได้เริ่มใช้ตั้งแต่วันแลกเปลี่ยนสัตยาบันเป็นต้นไป.

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มซึ่งได้รับแต่งตั้งเพื่อการนี้ ได้ลงนามและประทับตราสนธิสัญญานี้ไว้เป็นสำคัญ.

ทำกันเป็นสองฉบับณะเบอร์น เมื่อวันที่สี่ เดือนที่แปด พุทธศักราช สองพันสี่ร้อยแปดสิบ ตรงกับวันที่สี่ เดือนพฤศจิกายน คริสตศักราช พันเก้าร้อยสามสิบเจ็ด.

(ลงนามและประทับตรา) พระมหิตธานุกร.

(ลงนามและประทับตรา) มอดตา.

โปรโตคอลสุดท้าย

ในขณะที่จะลงนามกันวันนี้ในสนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสมาพันธ์สวิสส์นั้น ผู้มีอำนาจเต็มทั้งสองฝ่ายนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องด้วยการนี้แล้วนั้น ได้ทำความตกลงกันเป็นบทกำหนดดังต่อไปนี้ :

๑. บทแห่งสนธิสัญญานี้มิให้ใช้แก่วิชาชีพค้าแร่ การแร่ขายและการสืบหาการสิ่งของตามบุคคลที่มีได้ประกอบอุตสาหกรรม หรือพาณิชย์ แก่สิทธิการประมงและสิทธิซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือให้แก่อัครราชทูตผู้ทำสัญญาแต่ละฝ่ายในอันจะตรากฎหมายว่าด้วยการแปลงชาติ การอพยพเข้าและความสงบเรียบร้อยสาธารณะในอาณาเขตต์ของตน ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมหรือค่าภาระซึ่งจะต้องเสียในการอพยพเข้าหรือการผ่านกักอาศัยนั้น คนชาติแห่งอัครราชทูตผู้ทำสัญญาจะได้รับผลประโยชน์ซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ให้ หรือจะได้ให้แก่คนชาติแห่งชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง.

๒. เนื่องจากข้อ ๘ แห่งสนธิสัญญาสหภาพศุลกากร ซึ่งยุติกันเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๒๓ ระหว่างสมาพันธ์สวิสส์กับแคว้นเจ้านครลิชเตนสไตน์นั้น บทกำหนดแห่งสนธิสัญญาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ตลอดจนบทกำหนดข้อก่อนแห่งโปรโตคอลสุดท้ายนี้จะใช้แก่แคว้นเจ้านครลิชเตนสไตน์ นับแต่วันเริ่มใช้เป็นต้นไป ตราบเท่าที่แคว้นเจ้านครนี้ยังผูกพันอยู่กับสมาพันธ์โดยสนธิสัญญาสหภาพศุลกากร.

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ผู้มีอำนาจเต็มแต่ละฝ่ายได้ลงนามและประทับตราโปรโตคอลนี้ไว้เป็นสำคัญ.

ทำ คู่กันเป็นสองฉบับ ณะเบอร์น เมื่อวันที่สี่ เดือนที่แปด พุทธศักราช สองพันสี่ร้อยแปดสิบ ตรงกับวันที่สี่ เดือนพฤศจิกายน คริสตศักราช พันเก้าร้อยสามสิบเจ็ด.

(ลงนามและประทับตรา) พระมหิตานุกร.

(ลงนามและประทับตรา) มอตตา.

Treaty of Friendship and Commerce
between
Siam and the Swiss Confederation

His Majesty the King of Siam and the Swiss Federal Council, being desirous of strengthening the bonds of peace which happily prevail between the two States, have resolved to conclude a Treaty of Friendship and Commerce, and for that purpose have appointed as their plenipotentiaries, that is to say :

His Majesty the King of Siam :

Phya Subarn Sompatti
Envoy Extraordinary and Minister
Plenipotentiary of Siam to Japan,
and

The Swiss Federal Council

Mr. Emile Traversini
Envoy Extraordinary and Minister
Plenipotentiary of Switzerland to Japan,

who, having communicated to each other their respective full powers, found to be in good and due form, have agreed as follows :

ARTICLE I

The ressortissants of each of the Contracting Parties shall be entitled to enter, travel and reside in the territory of the other, provided that they conform to the regulations and conditions contained in the national laws concerning aliens in general. They shall be entitled there, on the same terms as ressortissants of the most favoured nation, to engage in religious, educational and charitable work; to carry on all lawful trade, commerce, industry, callings, professions, studies and researches; to own, lease or occupy houses, manufactories, warehouses and shops; to employ agents of their choice and generally to do anything incidental to or necessary for trade, submitting themselves to the laws and regulations there established.

ARTICLE II

The ressortissants of each of the Contracting Parties may, in the territory of the other, dispose of such property as they are entitled to own under the local legislation by way of sale, exchange, gift, will, or in any other manner on the same terms and conditions as nationals. Furthermore they shall be at liberty to remove from the country the proceeds

of the sale of their property, or generally whatever belongs to them without being subjected to conditions other than, or charges higher than, those imposed under like circumstances upon nationals or upon the ressortissants of the most favoured nation.

ARTICLE III

The ressortissants of the Contracting Parties shall not be compelled, in the territory of the other, to pay any charges or taxes other or higher than those paid by the ressortissants of the most favoured nation.

ARTICLE IV

The ressortissants of either Contracting Party shall receive, in the territory of the other, the most constant protection and security for their persons and property and shall enjoy in this respect the same rights and privileges as are or may be granted to nationals on submitting themselves to the conditions imposed on nationals.

They shall have free access to the Courts of Justice of the other in pursuit and defence of their rights. They shall have the liberty, equally with nationals, to choose and employ lawyers, advocates and representatives to pursue or defend their rights before such courts. No conditions or requirements shall be imposed upon the ressortissants of either of the Contracting Parties in connection with such access to the Courts of Justice of the other, which do not apply to nationals or ressortissants of the most favoured nation.

ARTICLE V

The dwellings, warehouses, manufactories and shops and all other property of the ressortissants of each of the Contracting Parties in the territory of the other, and all premises appertaining thereto used for purposes of residence or commerce, shall be respected. It shall not be allowable to proceed to make a domiciliary visit to, or a search of, any such buildings and premises, or to examine or inspect books, papers, or accounts, except under the conditions and with the forms prescribed by the laws, ordinances and regulations for nationals.

ARTICLE VI

The ressortissants of each of the Contracting Parties shall be exempt in the territory of the other from compulsory military service either on land, or sea, or in the air, in the regular forces, in the national guard or in the militia; from all contributions imposed in lieu of personal military service and from all forced loans.

ARTICLE VII

The ressortissants of each of the Contracting Parties shall enjoy in the territory of the other, upon fulfilment of the formalities prescribed by law, the same protection as

nationals or ressortissants of the most favoured nation in regard to patents, trademarks, tradenames, designs, samples, models, copyrights and suppression of unfair competition.

ARTICLE VIII

The Contracting Parties agree that no prohibitions or restrictions shall be placed upon the importation or exportation of any article of commerce between the two countries, subject to the following exceptions, which however shall be applicable to all countries alike or to such countries as are subject to the same conditions :

- 1) Prohibitions or restrictions upon munitions of war, and in exceptional circumstances other materials needed in war;
- 2) Prohibitions or restrictions for reasons of national or public safety or public health;
- 3) Prohibitions or restrictions upon articles which are or may hereafter become the object of State monopoly;
- 4) Prohibitions or restrictions for the protection of animals or plants against diseases or pests; or for the prevention of the degeneration and extinction of plants;
- 5) Prohibitions or restrictions upon articles similar to domestic articles whose internal production, consumption, sale or transport is forbidden or similarly restricted by national law.

ARTICLE IX

As regards the transit of any article of commerce from or to the territory of one of the Contracting Parties through the territory of the other, the Contracting Parties shall apply the provisions of the Convention and Statute on Freedom of Transit concluded at Barcelona the twentieth day of April one thousand nine hundred and twenty-one.

ARTICLE X

Limited liability and other companies and associations which have been or may hereafter be organised in accordance with the laws of either of the Contracting Parties and domiciled within the territory of such party shall have their juridical status recognised by the other Contracting Party, provided that they pursue no object which is illegal or contrary to public morals. They shall enjoy free access to the courts on conforming with the laws regulating the matter, as well for the prosecution as for the defence of their rights in all the degrees of jurisdiction established by law.

The right of such companies and associations of either of the Contracting Parties so recognised by the other to establish themselves within its territories, to establish branch offices and to carry on their activities therein, shall depend upon and be governed solely by the consent of such Party as expressed in its national laws.

With regard to the right to establish branches or agencies and to carry on their activities, such companies and associations shall enjoy treatment no less favourable than that which is or may be granted to similar companies and associations of the most favoured nation.

Such companies and associations shall not be compelled to pay any taxes or charges other or higher than those that are or may be paid by companies and associations of the most favoured nation; they shall also be exempt from all forced loans.

ARTICLE XI

In regard to the amount, the collection and the guaranteeing of customs duties and charges, as well as in regard to all customs formalities, the natural produce and the manufactures of either Contracting Party shall, on exportation to or on importation into the territory of the other Party, be treated on the most-favoured-nation principle.

ARTICLE XII

Whether for account of the State or of provinces, communes or bodies corporate, the charges imposed upon the production, manufacture or consumption of any article in the territory of either Contracting Party shall not be higher or more burdensome for the products of the other Party than for the similar commodities of national production or those of the most favoured nation.

ARTICLE XIII

Each of the Contracting Parties may appoint Consuls-General, Consuls, Vice-Consuls or Consular Agents to reside in the towns and ports of the other where similar officers of other powers are permitted to reside.

They shall not enter upon their functions until they shall have received their exequaturs or other requisite authorization.

Consular Officers and Agents of either Contracting Party shall enjoy, in the territory of the other, all the honours, privileges, exemptions and immunities which are or may hereafter be accorded to the Consular Officers and Agents of the most favoured nation. Nevertheless, neither of the Contracting Parties shall, by virtue of the most-favoured-nation clause, claim for its Consular Officers and Agents more extensive honours, privileges, exemptions and immunities than those which it grants to the Consular Officers and Agents of the other Party.

ARTICLE XIV

In case of the death of a national of either Contracting Party in the territory of the other without having in the territory of his decease any known heirs or testamentary executors by him appointed, the competent local authorities shall at once inform the

nearest consular officer of the State of which the deceased was a national of the fact of his death, in order that necessary information may be forwarded to the parties interested.

In case of the death of a national of either of the Contracting Parties without will or testament, in the territory of the other Contracting Party, the consular officer of the State of which the deceased was a national and within whose district the deceased made his home at the time of death, shall, so far as the laws of the country permit and pending the appointment of an administrator and until letters of administration have been granted, be deemed qualified to take charge of the property left by the decedent for the preservation and protection of the same. Such consular officer shall have the right to be appointed as administrator within the discretion of the tribunal or other agency controlling the administration of estates provided the laws of the place where the estate is administered so permit.

ARTICLE XV

The Contracting Parties agree that in case any difference should arise between them which could not be settled by diplomatic means, they will submit such difference either to one or more arbitrators chosen by them, or, if either of the parties should so prefer, to the Permanent Court of International Justice at The Hague.

The latter will acquire jurisdiction over the matter either by means of a common agreement between the two Parties or, in case of a failure to agree, by the simple request of either Party.

ARTICLE XVI

The provisions of the present Treaty as regards the most favoured-nation treatment do not apply to :

- 1) Favours granted or to be granted hereafter to an adjoining State to facilitate frontier traffic;
- 2) Favours granted or to be granted hereafter to a third State in virtue of a Customs Union;
- 3) Favours contractually granted or to be granted to a third State for the avoidance of double taxation or the mutual protection of revenue;
- 4) Favours granted or to be granted hereafter to an adjoining State with regard to the navigation on or use of boundary waterways not navigable from the sea.

ARTICLE XVII

The provisions of this treaty do not apply to ambulatory professions, hawking and to the canvassing of orders from persons not engaged in any industrial or commercial activity, nor to any fishery rights, nor to the right of either of the Contracting Parties to

restrict by measures of a general or particular nature immigration into its country. With regard to any immigration or temporary residence taxes or charges the ressortissants of the Contracting Parties shall enjoy treatment no less favourable than that which is or may be accorded to the ressortissants of the most favoured nation.

ARTICLE XVIII

The present Treaty shall come into effect on the date of the exchange of ratifications and shall remain in force for a period of one year. In case neither of the Contracting Parties shall have notified six months before the expiration of the said period of one year the intention of terminating it, it shall remain binding until the expiration of six months from the date on which either of the Contracting Parties shall have denounced it.

ARTICLE XIX

This Treaty shall be ratified and the ratifications thereof shall be exchanged at Berne as soon as possible. This Treaty has been executed in English and in French; and it is hereby agreed that in case any dispute arises as to the precise meaning thereof, the meaning and intention shall be determined by the English text.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed the present Treaty and have affixed thereto their seals.

Done in duplicate, at Tokio, the 28th day of the second month in the two thousand four hundred and seventy fourth year of the Buddhist Era, corresponding to the 28th day of May, in the nineteen hundred and thirty first year of the Christian Era.

(Signed) SUBARN SOMPATI

(Signed) E. TRAVERSINI

FINAL PROTOCOL

At the moment of signing the Treaty of Friendship and Commerce concluded on this day between Siam and Switzerland, the undersigned, duly authorized to this effect, have agreed in view of article 8 of the Treaty of Customs Union concluded the 29th March 1923 between Switzerland and the Principality of Liechtenstein, that the stipulations of the above-mentioned Treaty shall be, from the moment of their entry into force, wholly applicable to the Principality of Liechtenstein as long as the latter shall be united to the Swiss Confederation by the Treaty of Customs Union.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed the present Protocol and have affixed thereto their seals.

Done in duplicate, at Tokio, the 28th day of the second month in the two thousand four hundred and seventy fourth year of the Buddhist Era, corresponding to the 28th day of May in the nineteen hundred and thirty first year of the Christian Era.

(Signed) SUBARN SOMPATI

(Signed) E. TRAVERSINI